

[Aksel Larsen.]

imod det, der foregik, og sagde: Den eneste af de mange Kriselove, som har reel Betydning, er Loven, der lægger Loft over Arbejdernes Lønninger, sammenholdt med Loven om Voldgift for Landarbejdere, alt det andet er kun Figenblade. Man vil paa staa over for Befolkningen i Almindelighed og Arbejderne i Særdeleshed, at nu bliver der ogsaa gjort noget i andre Retninger, men reelt bliver der ingenting gjort.

Disse mine Udtalelser blev modsagt paa det kraftigste af Regeringspartiernes Ordførere, og efter at Kriselovene var vedtaget, fik vi en Flom af Agitationsmateriale ud over Landet, der skulde bevise, at Arbejderne i Virkeligheden havde Fordel af, at der var blevet lagt Loft over Lønningerne og gennemført en ny Lov om Priskontrolraadet. I „Rød Ungdom“ for August Maaned havde man en stor Forsideartikel om „Kriseforligets Konsekvens: Skærpet Priskontrol“, hvori man erklærede, at samtidig med, at der er blevet lagt Loft over Lønningerne,

„er Priskontrolloven blevet stærkt forbedret. Dette er sket ved en Lov om Priser af 28. Maj som et Led i Forligets Lovkompleks. Denne Lov erstatter indtil videre den gamle Lov af 1937“.

Naa, det var i D. S. U.s Medlemsblad. Det kan selvfølgelig være Ungdomsfordannelser. Lad os saa holde os til, hvad det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch selv har skrevet i H I P A's Informationsmateriale: „Kampen mod Krisen, en Redegørelse for Danmarks økonomiske Stilling og Indholdet af Kriselovene, udgivet af H I P A, Hovedorganisationernes Informations- og Propaganda-Afdeling.“ Denne Pjece, som er trykt i et Oplag paa et halvt Hundrede Tusinde og er udsendt til alle faglige Tillidsmænd her i Landet, giver følgende Forklaring paa Priskontrolloven — med Formandens Tilladelse vil jeg citere —:

„det er derfor rimeligt og naturligt, at en af Krisekompleksets Love *kategorisk forbyder enhver Prisforhøjelse, som ikke nøje kan begrundes!*“

„Priskontrolloven er den skarpeste, der endnu har eksisteret. Priserne paa Livsfornødenhederne er hermed henvist til at finde sig til Rette i et Leje, som ikke kan ændres i opadgaaende Retning efter den enkelte handlendes eller Grossists Fordogtbeholdende. Et stabilt Prisniveau vil under alle Omstændigheder byde Arbejderklassen større Fordele end en automatisk Regulering, som under Vareknaphed vil foregaa i stadig større Spring, sta-

dig vil være et Par Maaneder bagud og stadig vil tabe Terræn over for de stærkere stigende Priser.“

Ja, det var det, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og hans Meningsfæller umiddelbart efter Kriselovens Vedtagelse i Maj forkyndte ud over Landet. De sagde dér, at nu havde vi faaet et Unikum af en Priskontrollovgivning, den skarpeste, vi nogen Sinde havde haft, og nu var Priserne henvist til at finde sig til Rette i et Leje, der ikke saadan kunde forandres i opadgaaende Retning.

Hvordan ser det saa ud med Pristallet, der for sent, hinkende bagefter og for øvrigt forfalsket, bl. a. ved Lov af 27. Marts 1940, registrerer Prisstigningerne? Jo, Pristallet var i Oktober 1939 190. Det var i Januar 1940 203, i April 218, i Juli 223 og i Oktober 236; men, som sagt, Pristallet er forfalsket ved Lov. Det reelle Pristal var i April ikke 218, men 222, i Juli ikke 223, men 233 og i Oktober ikke 236, men 248. Her maa man saa stadig tage i Betragtning, at Pristallet beregnes paa Grundlag af en saakaldt Gennemsnitsindtægt, som ligger langt, langt over, hvad det store Flertal af Befolkningen maa leve af, og derfor aldeles ikke er noget sandfærdigt Udtryk for, hvor meget Priserne er steget for de Livsfornødenheder, som Arbejderne og ligestillede maa nøjes med. Men altsaa, Pristallet selv, baade det forfalskede og det noget mindre forfalskede, viser, at det jo maa have været Mundsvæjr med denne alle Tiders skarpeste Priskontrollov, og det fik vi ekstra bekræftet i en Erklæring fra Priskontrolraadet, som blev offentliggjort den 25. Oktober 1940. I denne Erklæring siger selve Priskontrolraadet, at det har egentlig stort set ikke kunnet gøre andet end at registrere Prisstigninger, da Loven ikke giver det Fuldmagt til at bremse dem, og det siger: Vi maa have en anden Lov, for ellers duer det ikke! Jeg har aldrig regnet mig selv for at være nogen overvældende stor Ekspert i Spørgsmaalet om at finde ud af de økonomiske Love og karakterisere deres enkelte Bestemmelser, men jeg maa sige, at da jeg efter at have læst denne Erklæring fra Priskontrolraadet, som blev offentliggjort i Dagspressen den 25. Oktober, kiggede paa Debatten om Priskontrolloven her i Tinget og bl. a. læste igennem, hvad jeg selv havde sagt, fik jeg en vis Grad af Respekt for mig selv, fordi det viste sig, at det, jeg dér havde sagt om Lovens svage Punkter, faldt ganske sammen med, hvad Priskontrolraadet selv siger om Lovens svage Punkter. Dengang sagde jeg: Loven er daarligere end tidligere Love, og